

בבית המשפט העליון**בע"מ 5944/22**

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: פלונית

נגד

המשיב: פלוני

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (השופט ע' טאהא), שניתנה ביום 28.6.2022
ברמ"ש 30593-05-22

בשם המבקשת: עו"ד נחמני אורי

בשם המשיב: עו"ד גיא אופיר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ע' טאהא) ברמ"ש 30593-05-22 מיום 28.6.2022, בגדרו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגישה המבקשת על החלטת ביניים של בית המשפט לענייני משפחה בנצרת (כב' השופט מ' שדאפנה) בתלה"מ 28931-02-22 מיום 24.4.2022, שניתנה בבקשת המבקשת לפסיקת מזונות זמניים.

רקע בתמצית

2. המבקשת והמשיב נישאו בשנת 2001 ולהם שלושה ילדים, שניים מהם קטינים (להלן: הקטינים). לאחר שהצדדים נפרדו, ביום 13.2.2022 הגישה המבקשת לבית המשפט לענייני משפחה תביעה לתשלום מזונות הקטינים, וביום 15.2.2022 הגישה בקשה למזונות זמניים. בהחלטתו מיום 24.4.2022 קבע בית המשפט לענייני משפחה כי אין מקום לפסוק בשלב הנוכחי מזונות זמניים, מאחר שסעד של מזונות זמניים הינו סעד דחוף שנועד למנוע הרפת רעב, כלשון בית המשפט, בעוד שבמקרה דנן, צרכיהם ההכרחיים של הקטינים מסופקים להם. עוד נקבע כי שאלת קיום זמני השהות בין

המשיב לקטינים משפיעה במישרין על פסיקת המזונות הזמניים, ולכן יש להמתין לקבלת תסקיר מטעם גורמי הרווחה בעניין זה.

3. על החלטה זו הגישה המבקשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי, שנדחתה בפסק דינו מיום 28.6.2022. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפל פגם באופן שבו נימק בית המשפט לענייני משפחה את החלטתו, וכי אף ההחלטה לגופה אינה שגויה.

על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי.

תמצית טענות הצדדים

4. המבקשת טוענת, בעיקרו של דבר, כי החלטת בית המשפט לענייני משפחה איננה מנומקת דיה, בשים לב לכך שלא התקיים דיון בעניין המזונות הזמניים, ובכלל זה לא נבחנו צרכי הקטינים, גובה הכנסות הצדדים ויחס הנשיאה בנטל המזונות הנגזר מכך. לטענתה, מן האמור נובע כי יש לבטל את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שאישר כאמור את החלטת בית המשפט לענייני משפחה.

5. מנגד, המשיב סומך את ידיו על החלטות הערכאות קמא. לטענתו, החלטת בית המשפט לענייני משפחה מנומקת כראוי בנסיבות העניין ואף מוצדקת לגופה, בין השאר לנוכח פערי ההשתכרות בין הצדדים. כמו כן, מתשובת המשיב עולה כי כבר ביום 22.5.2022 התקבל בבית המשפט לענייני משפחה תסקיר מטעם שירותי הרווחה בעניין זמני השהות.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובתשובת המשיב לה, על נספחיהן, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי בית משפט זה לא ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא אם היא מעוררת שאלה משפטית עקרונית, החורגת מנסיבותיו הפרטניות של המקרה, או על-מנת למנוע עיוות דין (ראו, מני רבים: [בע"מ 3531/22](#) פלוני נ' פלוני, פס' 8 (29.5.2022); [בע"מ 5110/22](#) פלונית נ' המחלקה לשירותים חברתיים פתח תקווה, פס' 11 (4.8.2022)). אמות מידה אלה מצומצמות במיוחד, עת עסקינן בבקשת רשות

ערעור שיסודה בהחלטת ביניים של הערכאה הדיונית, כבעניינו (ראו: [בע"מ 1835/18](#) פלונית נ' פלונית (6.3.2018); [בע"מ 5203/19](#) פלונית נ' פלוני, פס' 5 (2.8.2019)).
הבקשה שלפנינו אינה עומדת באמות המידה הנ"ל, ומשכך כאמור דינה להידחות.

8. על אף האמור, ובשים לב לקביעותיו של בית המשפט לענייני משפחה, מצאתי לנכון להתייחס בתמצית להלכה הנוהגת בסוגיית המזונות הזמניים, כדלקמן:

9. כידוע, סעד המזונות הזמניים, כשמו כן הוא, סעד זמני שנועד לספק מענה עד להכרעה בשאלת המזונות הקבועים, "מעין עזרה ראשונה עד לביורר התביעה" (דברי הנשיא מ' שמגר [בע"א 342/83](#) גלוחמן נ' גלוחמן, פס' 9 (1.11.1984)). על פי הגישה הרווחת בפסיקה כיום, סעד זה אינו שמור אך לצורך מניעת חרפת רעב, אלא מטרתו לשמור על המצב שנהג עובר לקרע בין הצדדים (ראו, למשל: [רמ"ש \(מחוזי י-ם\) 17808-05-10](#) פלוני נ' המוסד לביטוח לאומי, פס' 196-203 לפסק דינו של השופט מ' דרורי (8.8.2011); [תלה"מ \(משפחה ת"א\) 62382-01-20](#) ט"ט נ' אפ"ט, פס' 44 לפסק דינה של השופטת א' אילוטוביץ' סגל (6.2.2021); [תלה"מ \(משפחה נצ'\) 52191-08-21](#) ל"ד נ' א"ד, פסק דינו של השופט א' זגורי (8.12.2021)). ודוק, גובה המזונות הזמניים נקבע אומנם לפי הקריטריונים המשמשים להכרעה במזונות הקבועים – וביניהם צרכי הקטינים, רמת החיים של הצדדים ויכולתם הכלכלית, וזמני שהות – אך מטבע הדברים, הבחינה בהקשר זה פחות דקדקנית ואינה מחייבת להישען על כלל הראיות הרלוונטיות להכרעה בשאלת המזונות הקבועים (ראו: [בע"מ 853/15](#) פלוני נ' פלוני, פס' ה' (17.2.2015)).

10. ההחלטה בבקשה למזונות זמניים צריכה אפוא להיות מנומקת; יש לשקול במסגרתה את השיקולים הרלוונטיים, כמפורט לעיל; להסתייע בראיות שלפני בית המשפט בשלב ביניים זה, ולהתבסס על הנתונים המקובלים בפסיקה בהקשר הנדון (ראו, לדוגמה: [רמ"ש \(מחוזי חי'\) 3947-05-19](#) פלוני נ' פלונית, פס' 10 לפסק דינו של השופט ח' שרעבי (2.5.2019); [תלה"מ 62382-01-20](#) הנ"ל; לעניין הנתונים המקובלים בפסיקה בהקשר זה, ראו: [בע"מ 919/15](#) פלוני נ' פלונית, פס' 29 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן (19.7.2017)).

11. ואכן, כפי שנהוג ומקובל כדבר שבשגרה בבתי המשפט לענייני משפחה, ככלל, אין מקום להמתין עד לקבלת תסקירים לצורך קביעת המזונות הזמניים. נראה אם כן, כי החלטת בית המשפט לענייני משפחה, שבגדרה הוא נמנע מלפסוק מזונות זמניים, מעוררת קושי (ראו לדוגמה מני רבים: [תלה"מ \(משפחה פ"ת\) 28070-12-21](#) פלונית נ' פלונית).

אלמוני, פס' 14 לפסק דינה של השופטת א' ונקרט (26.2.2022); [תלה"מ \(משפחה קר'\)](#) [68193-11-21](#) פלונית נ' אלמוני, פס' 43 ו-49 לפסק דינה של השופטת ג' ספרא-ברנע (11.1.2022). ואולם, אין בדברים אלו כדי להוביל לקבלת הבקשה.

ראשית, כלל הוא שטעות ביישום הדין איננה, כשלעצמה, עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו, למשל: [רע"א 8562/16](#) הכט נ' לבנה, פס' 10 (27.12.2016); [רע"א 5623/18](#) עיריית ירושלים נ' מוד, פס' 7 (9.8.2018)). שנית ועיקר, מהחלטת בית המשפט לענייני משפחה עולה כי הדיון בבקשה למזונות זמניים נדחה על מנת לקבל תסקיר מטעם שירותי הרווחה בעניין זמני השהות. כמפורט לעיל, מתשובת המשיב לבקשה דנן עולה כי תסקיר כאמור התקבל כבר ביום 22.5.2022 (בעוד שהבקשה שלפניי הוגשה ביום 6.9.2022). למרות זאת, דבר קיומו של התסקיר כלל לא צוין בבקשה שלפניי (ויש להצר על כך). ממילא, המבקשת כלל לא מתייחסת לשאלה אם מיד לאחר קבלת התסקיר הנ"ל, פנתה לבית המשפט לענייני משפחה על מנת שיכריע בבקשתה למזונות זמניים, כפי שהיה עליה לעשות.

12. מכל מקום, עיון במערכת "נט המשפט" מגלה כי ביום 23.11.2022 קבוע דיון בתביעת המבקשת למזונות קבועים בבית המשפט לענייני משפחה. לפיכך, אין משמעות מעשית בשלב מאוחר זה לדון בבקשה למזונות זמניים. יחד עם זאת, חזקה על בית המשפט לענייני משפחה כי בהכרעתו בסוגיית המזונות הקבועים, ישקול לקבוע תחולה רטרואקטיבית של החיוב במזונות, ככל שיפסקו מזונות קבועים (ראו והשוו: [עמ"ש \(מחוזי ת"א\) 2649-01-16](#) פלונית נ' פלוני, פס' 37 לפסק דינו של השופט י' שנלד (27.2.2018)).

13. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית מכוח סמכותי לפי [תקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018](#), אשר הוחלה גם על בקשות רשות ערעור בענייני משפחה, מכוח תקנה 44 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א-2020.

בנסיבות העניין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשפ"ג (15.11.2022).

י" וילנר

